

اصل دین و ضرورت تجدید آن و نیز مضار بیدینی و هم فرضیت حفظ دین بر دول و علماء و رؤسائے

حضرت بهاءالله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

لوح رقم (36) امر و خلق - جلد 2

٣٦ - اصل دین و ضرورت تجدید آن و نیز مضار بیدینی و هم فرضیت حفظ دین بر دول و علماء و رؤسائے

از حضرت بهاءالله در کتاب اقدس است قوله الاعلى: ان الذين اتوا بصائر من الله يرون حدود الله السبب الاعظم لنظم العالم و حفظ الامم والذى غفل انه من هيج و رعاع انا امرناكم بكسر حدودات النفس والهوى لا ما رقم من القلم الاعلى انه لروح الحيوان ملن في الامكان ... ان الذين نكثوا عهد الله في اوامرها ونكصوا على اعقابهم اوئلک من اهل الضلال لدى الغنى المتعال ... انا ربيناكم بسياط الحکمة والاحکام حفظا لانفسکم و ارتفاعا لمقاماتکم كايربی الاباء ابنائهم لعمري لو تعرفون ما اردناه لكم من اوامرنا المقدسة لتقدون ارواحکم لهذا الامر المقدس العزيز المنبع ... و المخلصون يرون حدود الله ماء الحيوان لاهل الاديان و مصباح الحکمة و الفلاح ملن في الارضين و السموات ... يا اهل البهاء تمسکوا بحبل العبودية لله الحق بها تطهر مقاماتکم و ثبت اسماءکم و ترفع مراتبکم و اذكارکم ... قل الحرية التي تنفعکم انها في العبودية لله الحق ... ان الحرية تنتهي عواقبها الى الفتنة التي لا تحمد نارها كذلك يخبرکم الحصى العليم فاعملوا ان مطالع الحرية و مظاهرها هي الحيوان وللإنسان ينبغي ان يكون تحت سن تحفظه عن جهل نفسه و ضر الماكرين ان الحرية تخرج الانسان عن شؤون الادب والوقار و

تجعله من الارذلين فانظروا الخلق كالاغنام لا بد لها من راع ليحظها ان هذا لحق يقينانا نصدقها في بعض المقامات دون آلانرانا كـا عالمين قـل الحرية في اتباع اوامرـي لو انتـم من العارفينـ لو اتابع الناسـ ما نـزنـاهـ لهمـ من سماءـ الوـحـيـ ليـجـدـنـ انـفـسـهـمـ فيـ حـرـيـةـ مـبـحـثـهـ طـوـيـ لـمـنـ عـرـفـ مرـادـ اللهـ فـيـماـ نـزـلـ منـ سـعـاءـ مـشـيـتـهـ المـهـيـمـةـ عـلـىـ العـالـمـينـ .

واز آنحضرت در کلمات فردوسیه است قوله الاحلى او است دانای یکتا که در اول دنیا بمرقات معانی ارتقاء جست و چون باراده رحمانی بر منبر بیان مستوی بدو حرف نطق فرمود از اول بشارت وعد ظاهر و از ثانی خوف و عید و از وعد و وعید بیم امید باهر و باین دو اساس نظم عالم محکم و برقرار تعالی الحکیم ذوالفضل العظیم .

كلمة الله در ورق دوم از فردوس اعلی ذکر نمودیم این است قلم اعلی درین حین مظاہر قدرت و مشارق اقتدار یعنی ملوک و سلاطین و روساء و امراء و علماء و عرفـا را نصیحت میفرماید و بدین و بتـسـکـ بـآنـ وصـیـتـ مینـمـایـدـ آـنـسـتـ سـبـبـ بـزرـگـ اـزـ بـرـایـ نـظـمـ جـهـانـ وـ اـطـمـینـانـ مـنـ فـیـ الـامـکـانـ سـسـتـیـ اـرـکـانـ دـینـ سـبـبـ قـوـتـ جـهـاـلـ وـ جـرـاتـ وـ جـسـارـتـ شـدـهـ بـراـسـتـیـ مـیـگـوـیـمـ آـنـچـهـ اـزـ مـقـامـ بـلـنـدـ دـینـ کـاـسـتـ بـرـ غـفـلـتـ اـشـرـارـ اـفـزوـدـ وـ نـتـیـجـهـ بـالـاـخـرـ هـرجـ وـ مـرـجـ اـسـتـ اـسـعـواـ يـاـ اـوـلـ اـبـصـارـ شـمـ اـعـتـبـرـواـ يـاـ اـوـلـ الـاـنـظـارـ قـوـلـهـ الـاـحـلـ بـاـيـدـ سـلاـطـینـ اـيـامـ وـ عـلـمـاـیـ اـنـامـ بدـینـ تـمـسـکـ نـمـایـنـدـ چـهـ کـهـ اوـ اـسـتـ عـلـتـ ظـهـورـ خـشـیـهـ اللهـ فـیـماـ سـوـاهـ .

و در لوح اشرافات است قوله الابھی اهل ثروت و اصحاب عزت و قدرت باید حرمت دین را باحسن ما یمکن فـیـ الـاـبـدـاـعـ مـلـاـحـظـهـ نـمـایـنـدـ دـینـ نـورـیـ اـسـتـ مـبـیـنـ وـ حـصـنـیـ اـسـتـ مـتـبـیـنـ اـزـ بـرـایـ حـفـظـ وـ آـسـایـشـ اـهـلـ عـالـمـ چـهـ کـهـ خـشـیـهـ اللهـ نـاسـ رـاـ بـمـعـرـوـفـ اـمـرـ وـ اـزـ مـنـکـرـ نـهـیـ نـمـایـنـدـ اـگـرـ سـرـاجـ دـینـ مـسـتـورـ مـانـدـ هـرجـ وـ مـرـجـ رـاهـ يـاـبـدـ نـیـرـ عـدـلـ وـ اـنـصـافـ وـ آـفـتابـ اـمـنـ وـ اـطـمـینـانـ اـزـ نـورـ باـزـ مـانـدـ هـرـ آـگـاهـیـ بـرـ آـنـچـهـ ذـکـرـ شـدـ گـواـهـ دـادـهـ وـ مـیدـهـدـ .

و در لوح دنیا است قوله الامنـعـ درـ اـصـوـلـ وـ قـوـانـینـ بـاـیـ درـ قـصـاصـ کـهـ سـبـبـ صـیـانتـ وـ حـفـظـ عـبـادـ اـسـتـ مـذـکـورـ وـ لـكـنـ خـوفـ اـزـ آـنـ نـاسـ رـاـ درـ ظـاهـرـ اـزـ اـعـمـالـ شـنـیـعـهـ نـاـ لـائـقـهـ مـنـعـ مـینـمـایـدـ اـمـاـ اـمـرـیـ مـعـ درـ ظـاهـرـ وـ باـطـنـ سـبـبـ حـفـظـ وـ مـنـعـ اـسـتـ خـشـیـهـ اللهـ بـوـدهـ وـ هـسـتـ اوـ اـسـتـ حـارـسـ حـقـیـقـیـ وـ حـافـظـ مـعـنـوـیـ بـاـيـدـ بـآـنـچـهـ سـبـبـ ظـهـورـ اـيـنـ موـهـبـتـ کـبـرـیـ اـسـتـ تـمـسـکـ جـسـتـ وـ تـشـبـثـ نـمـودـ طـوـيـ لـمـنـ سـعـ ماـ نـطـقـ بـهـ قـلـیـ الـاـعـلـیـ وـ عـمـلـ بـماـ اـمـرـیـ منـ لـدـنـ آـمـرـ قـدـیـمـ يـاـ حـزـبـ اللهـ وـصـایـایـ دـوـسـتـ یـکـتاـ رـاـ بـگـوشـ جـانـ بـشـنـوـیدـ کـلـمـهـ الـهـیـ بـمـثـابـهـ نـهـاـلـ اـسـتـ مـقـرـ وـ مـسـتـقـرـشـ اـفـنـدـهـ عـبـادـ بـاـيـدـ آـنـراـ بـکـوـثـرـ حـکـمـتـ وـ بـیـانـ تـرـیـیـتـ نـمـایـنـدـ تـاـ اـصـلـشـ ثـابـتـ گـرـددـ وـ فـرـعـشـ اـزـ اـفـلـاـکـ بـگـذـرـدـ .

و در مکنونـهـ اـسـتـ قـوـلـهـ الـاـعـرـ رـأـسـ الدـيـنـ هوـ الـاـقـرـارـ بـماـ نـزـلـ مـنـ عـنـدـ اللهـ وـ الـاـتـبـاعـ لـمـاـ شـرـعـ فـیـ مـحـکـمـ کـتـابـهـ .

و در لوحی دیگر قوله الاحلی الیوم آنچه ناس را از آلایش پاک نماید و با آسایش حقیقی رساند آن مذهب الله و دین الله و امر الله بوده کذلک انہر غیث البیان من سماء العرفان فضلاً علیک اشکروا قل لک الحمد یا محبوب العارفین .

واز حضرت عبد البهاء در رساله سیاسیه است قوله المبین هیئت اجتماعیه بشریه بالطبع محتاج روابط و ضوابط ضروریه است چه که بدون این روابط صیانت و سلامت نیاید و امنیت و سعادت نیابد عزت مقدسه انسان رخ نماید و معشوق آمال چهره نگشاید کشور و اقالیم آباد نگردد و مدنیون و قری ترتیب و تزیین نیابد عالم منتظم نشود آدم نشو و نما نتواند راحت جان و آسایش وجودان میسر نگردد منقبت انسان جلوه نکند شمع موهبت رحمان نیفروزد حقیقت انسان کاشف حقایق امکان نگردد و واقف حکمت یزدان نشود فنون جلیله شیوع نیابد و اکتشافات عظیمه حصول نپنیزید مرکز خاک مرصد افلک نشود و صنایع و بدایع حیرت بخش عقول و افکار نگردد شرق و غرب عالم مصاحب تواند و قوه بخار اقطار آفاق را مواصلت ندهد و این ضوابط و روابط که اساس بنیان سعادت و بدرقه عنایت است شریعت و نظامی است که کافل سعادت و ضابط عصیت و صیانت هیئت بشریه است و چون بحث دقیق نمائی و بیصر حدید نگری مشهود گردد که شریعت و نظام روابط ضروریه است که منبعث از حقایق اشیاء است و الا نظام هیئت اجتماعیه نگردد و علت آسایش و سعادت جمیعت بشریه نشود چه که هیئت عمومیه بمنابه شخص انسان است چون از جواهر فردیه و عناصر مختلفه متضاده متعارضه موجود گشته است بالضروره معرض اعراض و مطرح امراض است و چون از علل و خلل طاری گردد طبیب حاذق و حکیم فائق تشخیص مرض دهد و بتشریح عرض پردازد و در حقایق و دقایق علت و مقتضای طبیعت اندیشد و مبادی و نتایج و وسایط و حواجی تحیری نماید و جزئیات و کلیات را فرق و تمیز دهد پس تفکر نماید که تھاضای اینرض چیست و مقتضای این عرض چه و بمعالجه و مداوا پردازد از یافعیت شد که علاج شافی و دواء کافی منبعث از نفس حقیقت طبیعت و مزاج و مرض است بهمچنین هیئت اجتماعیه و هیکل عالم معرض عوارض ذاتیه و در تحت تسلط امراض متنوعه است شریعت و نظام و احکام بمنابه دریاق فاروق و شفاء مخلوق است پس شخص دانائی تصور توان نمود که بخودی خود بعلل مز منه آفاق پی برد و بانواع امراض و اعراض امکان واقف گردد و تشخیص اسقام عالمیان تواند و تشریح آلام هیئت جامعه انسان داند و سر مکنون اعصار و قرون کشف تواند تا بروابط ضروریه منبعث از حقایق اشیاء پی برد و نظام و قوانین وضع نماید که علاج عاجل باشد و دوای کامل شبیه نیست که ممتنع و مستحیل است پس معلوم و محقق شد که واضح احکام و نظام و شریعت و قوانین بین انانم حضرت عزیز علام است چه که بحقایق وجود و دقائق کل موجود و سر مکنون و رمز مصون اعصار و قرون جز خدای یچون نفسی مطلع و آگاه نه این است که زاکون مالک اروب فی الحقيقة نتایج افکار چند هزار سال علمای نظام و قانون است با وجود این هنوز نا تمام و ناقص است و در حیز تغییر و تبدیل و جرح و تعديل چه که دانایان سابق پی بمضرت بعضی قواعد نبرده و داشتماندان لا حق واقف گشتند و بعضی از قواعد را تعديل و بعضی را تصدیق و برخی را تبدیل نموده و مینمایند . و از

آنحضرت در مفاوضات است قوله العزیز حقایق نوع انسان مختلف است و آراء متباین و احساسات متفاوت و این تفاوت آراء و افکار و ادراکات و احساسات بین افراد نوع انسان منبعث از لوازم ذاتی است زیرا تفاوت در مراتب وجود کائنات از لوازم وجود است که منحل بصور نا متناهی است پس محتاج یک قوه کلیه هستیم که آن غالب بر احساسات و آراء و افکار کل گردد و با آن قوه این اختلاف را حکمی نماند و جمیع افراد را تحت نفوذ وحدت عالم انسانی آرد و این واضح و مشهود است که اعظم قوه در عالم انسانی محجه الله است ملل مختلفه را بظل خیمه یگانگی آرد و شعوب و قبائل متضاده و متاباغضه را نهایت محبت و ایتلاف بخشد .

و در خطابه در کنیسه یهود در سانفرانسیسکو است قوله العزیز اول موهبت الهیه در عالم انسانی دین است ... دین انسان را حیات ابدی دهد دین خدمت بعالم اخلاق نماید دین دلالت بسعادت ابدیه کند دین سبب عزّت قدیمه عالم انسانی است دین سبب ترقی جمیع ملل است .

و در سفر نامه امریکا قوله العزیز اعمال خیریه چون مدوحیت پیدا کرده لذا نفوس محض شهرت و جلب منفعت خود و تحسین خلق عمل خیر میکنند اما این سبب استغفاء از تعالیم انبیاء نمیشود زیرا اخلاق روحانیه سبب تربیت فطری و ترقی ذاتی است که نفوس بجان یکدیگر را نصرت و حمایت نمایند محض خدا و اداء فریضه عبودیت و انسانیت نه محض شهرت و مدوحیت .

و در رساله سیاسیه است قوله الحكم المتن بعض سبک معزان که تعمق و تدبیر در اس اساس ادیان الهیه نموده اند و روش بعض مدعیان کاذبانه تدين را میزان قرار داده کل را با آن قیاس نمایند ازینجهت ادیان را منافی ترقی عموم انگاشته اند بلکه مؤسس نزع و جدال و سبب بعض و عداوت کلیه بین افراد بشریه شرده اند و این قدر ملاحظه نموده اند که اساس ادیان الهی را از اعمال مدعیان دیانت ادراک توان نمود چه که هر امر خیری که در ابداع شبه آن متصور نه قابل سوء استعمال است مثلا اگر سراج نورانی در دست جهالی صیبان و نا بینایان افتاد خانه نیفروزد و ظلمت مستولیه زائل نگردد بلکه خانه و خود را هر دو بسوزاند درینصورت میتوان گفت سراج مذموم است لا والله سراج هادی سبیل و نور دهنده شخص بصیر است لکن ضریر را آفی است عظیم از جمله منکران دیانت شخصی بوده و لترنام از اهل فرانسه و کتب عدیده در ادیان تصنیف نموده که مضامینش سزاوار ملعنه صیبان پیخدان است این شخص حرکات و سکنات پاپ را که رئیس مذهب کاتولیک است و فتن و فساد رؤسای روحانیه ملت مسیح را میزان قرار داده بر روح الله زیان اعتراض گشوده و بعقل سقیم ملتفت معانی حقیقیه کتب مقدسه الهیه نگشته بر بعضی کتب منزله سماویه محدودرات و مشکلات بیان گرده ... این معلوم و واضح است که اعظم وسائل فوز و فلاح عباد و اکبر وسائل تمدن و نجاح من في البلاد محبت و الفت و اتحاد کلی بین افراد نوع انسانی است و هیچ امری در عالم بدون اتحاد و اتفاق متصور و میسور نگردد و در عالم اکل وسائل الفت و اتحاد دیانت حقیقیه الهیه است .

و در مفاوضات است قوله المحبوب تغییر احوال و تبدل و انقلاب زمان از لوازم ذاتیه ممکن است و لزوم ذاتی از حقیقت اشیاء انفکاک ندارد مثلاً انفکاک حرارت از آتش رطوبت از ماء شعاع از شمس محال و ممتنع است زیرا لزوم ذاتی است و چون تغییر و تبدل حال از لوازم ممکن است لهذا احکام نیز بسبب تبدل و تغییر زمان تبدیل شود مثلاً در زمان موسی مقتضی و مناسب حال شریعت موسویه بود و چون در زمان حضرت مسیح آنحال تبدل و تغییر یافت بقسمی که دیگر شریعت موسویه مناسب و موافق عالم انسانی نبود لهذا نسخ گردید چنانچه حضرت روح سبت را شکست و طلاق را حرام فرمود و بعد از حضرت مسیح حواریون اربعه من جمله پطرس و پولس حیوانات محظمه تورات را تحلیل کردند مادای لحم مخنوct و قرابین اصنام و خون و همچنین زنا این احکام اربعه را باقی گذاشتند بعد پولس لحم مخنوct و ذباخت اصنام و دم را نیز حلال نمود و تحريم زنا را باقی گذاشت.

چنانکه پولس در آیه چهاردهم از فصل چهاردهم از رساله خود باهل رومیه مینویسد من میدانم و معتقدم رب مسیح که هیچ چیز نجس العین نیست بلکه هر چیز نجس است بجهت آنکس که نجس میشمرد و همچنین در آیه پانزدهم از فصل اول از رساله پولس بطیطوس مذکور جمیع اشیاء بجهت پاک است و از برای ناپاک چیزی پاک نیست زیرا آنان کل نجس اند حتی عقول و ضمائر شان حال این تغییر و تبدیل و نسخ بجهت آن بود که عصر مسیح قیاس بعض موسی نمیشد بلکه حال و مقتضی بكل تغییر و تبدیل یافت لهذا آن احکام منسوخ گردید زیرا وجود عالم مانند انسان است و انبیاء و رسول الهی طبییان حاذق شخصی انسانی بر حالت واحده نماند امراض مختلفه عارض گردد و هر مرض را علاجی مخصوص پس طبیب حاذق هر عال و مرض را معالجه واحده نماید بلکه بمقتضای اختلاف امراض و احوال ادویه و علاج را تغییر دهد ... ملاحظه نماید آیا شریعت تورات درین عصر و زمان ممکن الاجرا است لا و الله بلکه مستحیل و محال است پس لابد خداوند متعال آن شریعت تورات را در زمان مسیح نسخ فرمود و همچنین ملاحظه نماید که غسل تعمید در زمان یوحنا معمدان سبب تذکر و تنبه نفوس بود تا از جمیع گاهان توبه نمایند و منتظر ظهور ملکوت مسیح گردند اما درین ایام در آسیا قاتولیک و ارتودکس اطفال شیر خوار را درین آب مخلوط بروغن زیتون غوطه دهند بقسمی که بعضی ازین اطفال ازین رحمت مریض گردند و در وقت تعمید برلزنند و مضطرب شوند و در جای دیگر آب تعمید قسیس پیشانی پیاشند و اطفال چه شق اول و چه شق ثانی بهیچ وجه احساس روحانی ندارند پس چه ثمری ازین حاصل بلکه سائر ملل تعجب و استغراب نمایند که این طفل رضیع را چرا در این آب غوطه دهند نه سبب تنبه طفل است و نه سبب ایمان و نه سبب ایقاظ مجرد یک عادتی است که مجری میدارند اما در زمان یوحنا معمدان چنین نبود بلکه حضرت یوحنا ابتدا نفوس را نصیحت میفرمود و بتوبه از گاه دلالت میکرد و بانتظار ظهور مسیح تشویق مینمود هر نفسی که غسل تعمید مییافت در نهایت تضرع و خشوع توبه از گاه میکرد و جسد خویش را نیز از او ساخ ظاهری طیب و طاهر مینمود و در کمال اشتیاق شب و روز آنافانا منتظر ظهور مسیح بود و دخول در ملکوت روح الله ... ممکن است آلان که احکام قرون اولی درین قرون

اخیره جاری گردد واضح است که ممتنع و محال است و همچنین بعد از قرون کثیره که بگذرد مقتضای قرون حالیه موافق قرون آتیه نباشد و لابد از تغییر و تبدیل است در اروپا احکام متصلاً تغییر و تبدل کند ... مثلاً حکم تورات است که اگر سبت را کسی بشکند حکم قتل است بلکه ده حکم قتل در تورات است حال در قرون حالیه ممکن است این احکام اجراء گردد واضح است که ممتنع و مستحیل است .

و در مفاوضات است قوله العزیز ملل بوذیه و کنفوشیه ابداً بر معتقدات و عبادات مطابق اصل باقی و بر قرار نماندند ... تا آنکه منتهی بعبادات صور و تماثیل گردید ... حضرت مسیح بکرات و مرات توصیه بوصایای عشره در تورات و اتباع آن فرمودند ... و از جمله وصایای عشره این است که صورت و تمثالی را پرستش منما حال در کأس بعضی از مسیحیین صور و تماثیل کثیر موجود پس واضح و معلوم شد که دین الله در میان طوائف بر اساس اصلی برقرار نماند بلکه بتدریج تغییر و تبدیل نماید تا آنکه بكلی محو و نابود گردد و لهذا ظهر جدید شود ... ملاحظه کنید که اساس دین مسیح چگونه فراموش گردیده و بدعتها بیان آمده مثلاً حضرت مسیح منع از تعدی و انتقام فرموده بلکه امر بخیر و عنایت در مقابل شر و مضرت نموده حال ملاحظه نمائید که در نفس طائفه مسیحیان چه جنگهای خونریز واقع .